

Rep. Nr. 41/14

*

AR. NA-049-12

E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
20 november 2014

*

**VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP**

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake . **RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Eiser, voor wie zijn verschenen, dr D , geneesheer-inspecteur, en de heer E... , attaché, ambtenaren bij eiser.

Tegen A... met maatschappelijke zetel te XXXX,

Verweerder, die wordt vertegenwoordigd door Mr. B..., advocaat te XXXX en de heer C..., hoofd administratie in het A. .

*

* * *

Op de openbare terechtzitting van 22 oktober 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit (K.B.) van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (Procedurereglement)

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder.

- het dossier van eiser,
- het verzoekschrift van eiser, neergelegd ter griffie op 3 januari 2013,
- de conclusie van verweerder, ontvangen ter griffie op 9 april 2013;
- de conclusie van eiser, neergelegd ter griffie op 13 september 2013;
- de aanvullende besluiten van verweerder, ontvangen ter griffie op 8 oktober 2013,

- de oproepingsbrieven van 30 juli 2014

Gehoord op de openbare terechtzitting van 22 oktober 2014:

- de heer E. en dr. D... in de uiteenzetting van de middelen van eiser;
- Mr B. en de heer C..., hoofd administratie bij verweerder, in de uiteenzetting van de middelen van verweerder.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 20 november 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*
* *
*

2 VOORWERP VAN DE VORDERING

2.1. Tenlastelegging

Eiser heeft een onderzoek ingesteld naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die door verweerder, aan de verplichte ziekteverzekering werden aangerekend. Er wordt één inbreuk ten laste gelegd .

Het opstellen, laten opstellen, afleveren of laten afleveren van reglementaire documenten voorzien in de Wet gecoördineerd op 14/07/1994 of zijn uitvoeringsbesluiten wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, zijn uitvoeringsbesluiten of de krachtens deze wet afgesloten overeenkomsten en akkoorden.

In de erkende dienst met een PET-scanner van A... werd ten onrechte het isotoop FDG onder codenummer 699215-699226 aangerekend om een positronentomografie tot stand te brengen voor een indicatie die niet voorzien is onder nr. 442971-442982 van de nomenclatuur.

De PET-scan zelf werd overeenkomstig Interpretatieregel 18/01 aangerekend onder nomenclatuurcode 442595-442606 N 435

Het isotoop FDG is evenwel enkel aanrekenbaar bij verstrekking 442971-442982 overeenkomstig hoofdstuk VI van de vergoedbare geneesmiddelen (KB 21/12/2001).

Eiser stelt dat tijdens de periode van 4 januari 2010 tot 31 december 2010 door verweerder 1 318 verstrekkingen ten onrechte werden aangerekend bij 1 186 verzekerden, en dit voor een bedrag van € 218.504,45

De verstrekkingen werden binnen het ziekenhuis intern aangerekend door 4 verschillende geneesheren-radiologen, die allen in loondienst werken

Voormeld bedrag werd tot op heden niet terugbetaald

2.2 Vordering van eiser

De vordering van eiser, zoals toegelicht en gepreciseerd ter zitting, strekt ertoe, overeenkomstig artikel 142 § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet:

- te horen zeggen dat de vaststellingen gedaan ten laste van verweerder bewezen zijn,
- te horen zeggen dat die vaststellingen inbreuken zijn op de bepalingen van artikel 73bis, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet,
- aan verweerder de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen op te leggen, hetzij € 218.504,45,
- aan verweerder overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek (S Sw) een administratieve geldboete van € 250 (x opdecimen) op te leggen

*
* *

3 STANDPUNT VAN PARTIJEN

3 1 Standpunt van eiser

3 1 1 1 Met betrekking tot de ten laste gelegde verstrekkingen stelt eiser dat in een erkend PET-centrum bij een PET-scan met erkende indicatie (442971-442982 N 1150) voor het gebruikte isotoop FDG de pseudocode 699215-699226 mag worden aangerekend (cfr. hoofdstuk VI van het K.B. van 21 december 2001, zoals van toepassing in 2010).

Voor de PET-scans buiten indicatie moeten de erkende PET-centra gebruik maken van het nomenclatuurnummer 442595-442606 (cfr Interpretatieregel 18/01). Dit laatste nummer mag evenwel niet gecombineerd worden met pseudocode 699215-699226, gelet op de omschrijving van hoofdstuk VI van het K.B. van 21 december 2001

Het alternatief nomenclatuurnummer 442595-442606 (€ 295,79) voor de niet erkende indicatie is op zich reeds hoger vergoed dan

verstrekking 442971-442982 (€ 177,75). Door het bijkomend aanrekenen van de pseudocode 699215-699226 (€ 173,53) ontvangt verweerder meer voor een PET-scan buiten indicatie dan voor een PET-scan met indicatie, hetgeen nooit de bedoeling van de wetgever kan geweest zijn

3.1.1.2 De tekst van hoofdstuk VI van het K.B. van 21 december 2001 wat betreft de pseudocodes 699215-699226 werd blijkbaar sinds 2002 niet meer aangepast en verwijst nog naar de machtiging van de adviserend geneesheer, terwijl die niet meer voorafgaand vereist is. Pas bij Ministerieel Besluit (M.B.) van 18 april 2011 (in werking vanaf 1 mei 2011) wordt deze bepaling geactualiseerd, met expliciete vermelding dat de pseudocode 699215-699226 uitsluitend mag aangerekend worden in combinatie met nomenclatuurnummer 442971-442982. Deze bepaling doet evenwel geen afbreuk aan de duidelijkheid van de voorafgaande tekst. Ze bevestigt alleen maar dat het moet gaan om een erkende indicatie

De Interpretatieregel 18/01 maakt geen gewag van het aan te rekenen isotoop bij het alternatief nummer 442595-442606. Bij vragen daaromtrent zag de Technische Raad voor radio-isotopen blijkbaar geen nood tot bijkomende publicatie, deze beschouwde de tekst van hoofdstuk VI van het K.B. van 21 december 2001 als duidelijk genoeg

3.1.1.3 Het argument dat de verzekeringsinstellingen steeds de combinatie van nomenclatuurnummer 442595-442606 met pseudocode 699215-699226 zijn blijven terugbetalen zonder hierover opmerkingen te maken, is niet relevant. Nomenclatuurnummer 442595-442606 wordt immers in de nucleaire geneeskunde ook aangerekend voor andere onderzoeken. Het is derhalve niet mogelijk voor de verzekeringsinstellingen om opmerkingen te formuleren bij de herhaalde aanrekening van de combinatie 442595-442606 met 699215-699226

3.1.2 Met betrekking tot de gevorderde administratieve geldboete verwijst eiser vooreerst naar het openbare orde-karakter van de nomenclatuur

Het ten onrechte aanrekenen aan de verplichte ziekteverzekering van niet-conforme verstrekkingen voor een bedrag van € 218 504,45 is een ernstige inbreuk, welke een strenge bestraffing vereist, te meer daar de nomenclatuur ter zake duidelijk was.

Eiser vordert thans de maximale geldboete van € 250, overeenkomstig artikel 101 S. Sw.

3.2 Standpunt van verweerder

3.2.1.1 Verweerder stelt vooreerst dat voor de bij de PET-scan

gebruikte FDG of F18 isotopen de pseudocode 699215-699226 werd aangerekend omdat deze code de enige betreft die effectief in vergoeding voorziet voor de bij een PET-scan onontbeerlijke "radio-isotopen met een laag atoomgewicht ... F18".

Eiser verwijt verweerder dat hij de FDG of F18 isotopen, gebruikt bij een PET-scan buiten indicatie, niet aanrekende onder pseudocode 699215-699226. Deze pseudocode heeft evenwel betrekking op Indium, Gallium en Thallium

Vóór de publicatie van het M B van 18 april 2011, maakte het aanrekenen van de pseudocode 699215-699226 voor FDG en F18 isotopen, een schending uit van de nomenclatuur welke bestraft kon worden overeenkomstig artikel 142 § 1 van de gecoördineerde ZIV-wet

3.2.1.2 Verweerder stelt verder dat eiser hem verwijt de letterlijke tekst van hoofdstuk VI § 3 van het K.B. van 18 februari 2002 niet correct te hebben toegepast. Deze letterlijke tekst was evenwel al in contradictie met de (nieuwe) tekst van nomenclatuurnummer 442971-442982 nu de voorafgaande machtiging van de adviserend geneesheer niet langer vereist was

Verweerder stelt dat het voor hem een raadsel is hoe hij vóór de publicatie van het M B. van 18 april 2011 had moeten weten dat hij in overtreding was, nu de alternatieve aanrekening van de gebruikte radio-isotopen onder de pseudocode van een ander isotoop nooit gecommuniceerd werd. Te meer daar gesteld wordt dat verweerder het enige ziekenhuis zou betreffen dat de aangekochte isotopen FDG of F 18 niet aanrekende onder een pseudocode voorzien voor andere producten.

Verweerder stelt dat hij nooit kennis heeft gekregen van de nota van eiser welke een antwoord vormde op de vraag die het Vlaams Artsensyndicaat op 6 november 2007 dienaangaande had gesteld. Eiser erkent overigens zelf dat dit antwoord nooit officieel gepubliceerd is.

Bij ontstentenis van enige verdere regelgeving vóór 18 april 2011, en op basis van de Interpretatieregel 18/01 van 13 maart 2002, is verweerder van oordeel dat hij er rechtsgeldig kon van uitgaan dat pseudocode 699215-699226 mocht aangerekend worden bij een PET-scan buiten de indicaties opgesomd in nomenclatuurnummer 442971-442982. Verweerder kan derhalve niet veroordeeld worden tot terugbetaling van de bij deze pseudocode vastgelegde vergoedingen voor de gebruikte radio-isotopen FDG.

3 2 2.1 Met betrekking tot de gevorderde administratieve geldboete stelt verweerder vooreerst dat alvorens een strafsanctie kan worden toegepast, de akte van vervolging duidelijk moet zijn en de sanctie niet retroactief kan worden toegepast. Nu verweerder vervolgd wordt

op basis van een pseudonomenclatuurcode en een Interpretatieregel, zou niet voldaan zijn aan de grondwettelijke waarborg inzake het formeel legaliteitsbeginsel.

Verweerder stelt zich verder de vraag of de Kamer van eerste aanleg wel een boete kan uitspreken nu de procedure hiervoor werd vastgelegd in een Procedurereglement voorzien bij K B Verweerder vraagt de Kamer van eerste aanleg om dienaangaande een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof

3.2.2.2 Daarnaast werpt verweerder op dat eiser in conclusies de toepassing vraagt van de administratieve geldboete overeenkomstig artikel 101 S. Sw , zonder dat hierbij enige verdere precisering wordt gegeven. Behoudens verduidelijking van deze vordering, op straffe van *obscuri libelli*, kan deze vordering derhalve niet gehandhaafd worden omdat verweerder zich hierop niet kan verdedigen

3.2.2.3 Tenslotte werpt verweerder op dat hem ook op basis van het redelijkheidsbeginsel geen boete kan worden opgelegd. Immers, in het geval dat hij zou veroordeeld worden tot terugbetaling van de aangerekende verstrekkingen, blijft hij achter met een financiële put ; immers de radio-isotopen zijn aangekocht en betaald (€ 175 per dosis) terwijl hiervoor geen enkele vergoeding meer in rekening kan worden gebracht omdat de prestaties inmiddels verjaard zijn (art 174 e.v. gecoördineerde ZIV-wet).

4 BESPREKING

4.1 Feiten

Verweerder heeft een erkend PET-scan-toestel sinds maart 2000

Met dit toestel wordt een positronentomografisch onderzoek (hierna "PET-scan") uitgevoerd

Bij dit onderzoek wordt gebruik gemaakt van het isotoop FDG of F18 (fluorodeoxyglucose). In de litigieuze periode (4 januari 2010 tot 31 december 2010) kocht verweerder voormeld isotoop aan bij het UZ Leuven

De nomenclatuur zoals van toepassing in de litigieuze periode, voorzag dat de PET-scans konden worden aangerekend aan de ziekteverzekering:

- op basis van nomenclatuurnummer 442971-442982 positronentomografisch onderzoek door coïncidentiedetectie met protocol en documenten, voor het geheel van het onderzoek N 1150, en dit voor een aantal welbepaalde indicaties; deze worden verder "PET-scans met indicatie" genoemd,
- op basis van nomenclatuurnummer 442595-442606 voor alle PET-scans voor indicaties buiten deze voorzien in

nomenclatuurnummer 442971-442982, deze worden verder "PET-scans buiten indicatie" genoemd.

De aanrekening van de PET-scans met indicatie (nomenclatuurnummer 442971-442982) werd ingevoerd bij K B van 22 januari 1991 tot wijziging van het K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering. Dit nomenclatuurnummer voorzag aanvankelijk in een globale vergoeding (N 1300) voor de aanschaf, het onderhoud en het uitvoeren van de PET-scan Dit artikel voorzag tevens dat de verzekeringstegemoetkoming voor deze prestatie slechts verschuldigd is *"na voorafgaandelijk akkoord van de adviserend geneesheer op basis van een gemotiveerd verslag"*

Bij K.B. van 27 februari 2002 tot wijziging van het K B van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verzorging en uitkeringen werd voormelde vergoedingsregeling gewijzigd Meer bepaald

- werd voorzien in een vergoeding N 1150 i.p.v. N 1300,
- werden de indicaties waarvoor de PET-scan terugbetaald werd gewijzigd;
- werd het voorafgaand akkoord van de adviserend geneesheer geschrapt en vervangen door de verplichting om bepaalde gegevens te registreren en via het medisch dossier ter beschikking te stellen van de adviserend geneesheer.

De aanrekening van de PET-scans buiten indicatie (via nomenclatuurnummer 442595-442606 voor een functionele scintigrafische test die twee opeenvolgende tomografische onderzoeken omvat) werd mogelijk gemaakt via de Interpretatieregel 18/01, welke gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 13 maart 2002 en met datum van inwerkingtreding op 7 mei 1999.

Voor de vergoeding van de bij de PET-scans gebruikte isotopen FDG was, in de litigieuze periode, in de nomenclatuur pseudocode 699215-699226 voorzien (K B van 21 december 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van de farmaceutische specialiteiten, hoofdstuk VI). Deze code voorziet een vergoeding aan € 173,53 voor de *"radio-isotopen met een laag atoomgewicht O 15, N 13, C 11, F 18 die worden gebruikt om een positronentomografie tot stand te brengen die voorzien is onder nrs. 442971-442982 van de nomenclatuur en waarvoor de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling de vergoeding heeft gemachtigd"*

Bij M.B van 18 april 2011 tot wijziging van de lijst gevoegd bij het K.B. van 21 december 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van de farmaceutische specialiteiten, werd de vergoeding voorzien in de pseudocode 699215-699226 voor radio-isotopen als volgt gewijzigd.

“categorie à 200 €: de radio-isotopen met een laag atoomgewicht O 15, N 13, C 11 € [lees: F] 18 die worden gebruikt om een positronentomografie tot stand te brengen die voorzien is onder nrs. 442971-442982 van de nomenclatuur.”

In voetnoot werd hierbij expliciet vermeld:

“De pseudocodenummers 699215-699226 mogen uitsluitend aangerekend worden in combinatie met de nrs. 442971-442982 van de nomenclatuur.”

Eiser stelt nu dat naar aanleiding van het nationaal onderzoek IP 021, PET-CT, waarbij verschillende aspecten van de PET-scans werden onderzocht (isotopen, cumul met CT's, erkenning), is gebleken dat verweerder als enige dienst met een erkend PET-scan-toestel, voor het gebruik van het radio-isotoop FDG de pseudonomenclatuurcode 699215-699226 aanrekende samen met het nomenclatuurnummer 442595-442606 N 435 voor een PET-scan buiten indicatie.

De vraag is nu of verweerder hiertoe op basis van de nomenclatuur gemachtigd was

4.2 Beoordeling

4.2.1 De terugvordering van de aangerekende verstrekkingen

De Kamer van eerste aanleg stelt vast dat de pseudocode 699215-699226 van bij de invoering ervan bij K.B. van 21 december 2001 steeds duidelijk heeft vermeld dat hiermee een vergoeding werd voorzien voor de radio-isotopen met een laag atoomgewicht O 15, N 13, C 11, F 18 die worden gebruikt om een positronentomografie tot stand te brengen *“die voorzien is onder nrs. 442971-442982 van de nomenclatuur”*, hetzij de PET-scans met indicatie

De tekst van de voetnoot die werd ingevoerd bij M.B van 18 april 2011 waarin nogmaals expliciet is vermeld dat de pseudocodenummers 699215-699226 uitsluitend aangerekend mogen worden in combinatie met de nrs. 442971-442982 van de nomenclatuur, kan enkel worden beschouwd als een bijkomende verduidelijking van de tekst van de nomenclatuur. Niettemin dient vastgesteld dat deze voetnoot de tekst van de nomenclatuur geenszins heeft gewijzigd

Terecht verwijst eiser naar het openbare orde karakter van de sociale zekerheid (Arbh. Antwerpen, 14 februari 1992, *T.S.R.*, 1993, 390 (samenvatting) Een instelling belast met een openbare dienst, zoals een sociale zekerheidsinstelling (*in casu* het RIZIV) mag slechts strikt de voordelen toekennen waarin de wet voorziet, zo niet worden gelden afgewend van hun wettelijke bestemming en onttrokken aan de gemeenschap van gerechtigden, wat de werking van de openbare dienst in het gedrang brengt (VAN EECKHOUTTE, W., *Sociaal compendium Socialezekerheidsrecht*, Kluwer, 2010-11, 106)

De nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen is van openbare orde (Arbh Antwerpen, 28 februari 2006, *Soc. Kron*, 2006, 476) en dient derhalve strikt te worden geïnterpreteerd. Er kan hieromtrent niet geoordeeld worden naar billijkheid (Arbh. Antwerpen, 22 februari 2005, *Soc Kron* , 2006, 473)

Aan de voorgeschreven reglementering mag niets toegevoegd of gewijzigd worden, naar eigen interpretatie gebaseerd op billijkheidsgronden, sociale overwegingen of het belang en comfort van de patienten (cfr. *Inf. RIZIV*, 1996/3, blz 365 e v , noot DE GHHELLINCK onder het arrest van het Arbh Bergen, 13 december 1995)

De nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, als onderdeel van de ZIV-wetgeving, waarin de voorwaarden voor een tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging wordt vastgesteld en een limitatieve opsomming wordt gegeven van de geneeskundige verstrekkingen waarvoor tussenkomst in de kosten is voorzien, is van openbare orde en moet dus eveneens strikt worden geïnterpreteerd Men kan dus geen uitspraak "naar billijkheid" doen (Arbh Antwerpen, 28 februari 2006, *Soc. Kron* , 2006, 476 ; Arbh Antwerpen, 22 februari 2005, *Soc Kron* , 2006, 473, Arbh Brussel, 10 april 2003, *Inf. RIZIV*, 2003, *Cass.*, 18 september 1995, *Soc. Kron.*, 1996, 12).

Gelet op het feit dat de nomenclatuur strikt en limitatief dient te worden geïnterpreteerd, dient te worden vastgesteld dat de pseudocode 699215-699226 van bij haar invoering bij K.B. van 21 december 2001 enkel en alleen kon worden aangerekend in combinatie met nomenclatuurnummer 442971-442982, hetzij voor PET-scans met indicatie. Dit geldt des te meer aangezien de Interpretatieregel 18/01 *ab initio* niets heeft vermeld over de aanrekening ervan bij nomenclatuurnummer 442595-442606 N 435.

Het feit dat in de tekst van de pseudocode 699215-699226 de verwijzing naar de machtiging van de adviserend geneesheer na de invoering van het K B. van 27 februari 2002 is blijven staan, doet geen afbreuk aan de duidelijke bewoordingen van deze tekst Door het K B van 27 februari 2002 werd deze voorafgaande machtiging niet langer voorzien in het (hoofd)nomenclatuurnummer 442971-442982 voor de PET-scans met indicatie. De pseudocode 699215-699226 is hierbij slechts een accessorium dat dienaangaande de

tekst van het hoofdnomenclatuurnummer volgt Nu deze tekstwijziging op geen enkele manier verwijst naar de aanrekening van PET-scans buiten indicatie kunnen hieruit voor deze verstrekkingen geen gevolgen worden getrokken.

Verweerder stelt dat sinds de inwerkingtreding van het M B van 18 april 2011 op 1 mei 2011 de pseudocode 699215-699226 niet langer wordt aangerekend voor PET-scans buiten de indicaties vermeld in nomenclatuurnummer 442971-442982. De kostprijs van de "buiten indicatie gebruikte radio-isotopen" wordt sindsdien aangerekend onder de pseudocode 699193-699204, met akkoord van het RIZIV

Eiser stelt dat andere ziekenhuizen deze alternatieve aanrekening "reeds jaren" vóór de inwerkingtreding van het M B van 18 april 2011 toepasten, en dit onder verwijzing naar een nota van de Werkgroep Interpretatie van de Technisch Geneeskundige Raad opgemaakt als antwoord op een brief van het Vlaams Artsensyndicaat van 6 november 2007. Hierin werd op dat ogenblik reeds gesteld:

"De pseudonomenclatuurnummer 669215-699226 (radio-isotopen met een laag atoomgewicht) is enkel verbonden met het nomenclatuurnummer 442971-442982 en is dus niet terugbetaalbaar voor de verstrekking 442595-442606.

Voor de isotopen kan de pseudo-code 699193 aangerekend worden."

Verweerder stelt niet op de hoogte te zijn geweest van het bestaan van deze officiële nota. Bovendien heeft de pseudocode 699215-699226 betrekking op Indium, Gallium en Thallium en niet op radio-isotoop FDG of F18 Aldus zou het aanrekenen van de pseudocode 699215-699226 voor FDG- en F18-isotopen zonder voorafgaand akkoord van het RIZIV, een schending uitmaken van de nomenclatuur welke bestraft kon worden overeenkomstig artikel 142 § 1 van de gecoördineerde ZIV-wet.

De Kamer van eerste aanleg is van oordeel dat deze analyse van verweerder terecht is. Deze analyse doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat de tekst van de pseudonomenclatuurcode 699215-699226 steeds duidelijk is geweest en derhalve limitatief diende te worden geïnterpreteerd als enkel van toepassing bij PET-scans met indicatie zoals voorzien in nomenclatuurnummer 442971-442982

De Kamer van eerste aanleg is derhalve van oordeel dat de ten laste gelegde verstrekkingen ten onrechte werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering

De Kamer van eerste aanleg merkt hierbij op dat eiser minstens sedert november 2007 (nota van de Werkgroep Interpretatie van de Technisch Geneeskundige Raad opgemaakt als antwoord op een brief van het Vlaams Artsensyndicaat van 6 november 2007) dedoogt dat pseudocode 699193 wordt aangerekend voor de radio-

isotopen FDG gebruikt bij een PET-scan buiten indicatie

Bijgevolg acht de Kamer van eerste aanleg het billijk dat op het teruggevorderde bedrag de verschilregel wordt toegepast, zoals vermeld in de "interne nota i.v.m. de verschilregel" zoals gevoegd bij de conclusie van eiser van 13 september 2013

De vordering van eiser is derhalve gegrond voor een bedrag van € 163 366,10

4 2 2 De gevorderde administratieve geldboete

Eiser vordert thans nog de veroordeling van verweerder tot het betalen van een administratieve geldboete van € 250 op basis van de artikelen 225, 3° *juncto* artikel 101 S. Sw., te vermenigvuldigen met de opdecimen.

Eiser heeft ter zitting van 22 oktober 2014 zijn vordering gepreciseerd. Van enige *obscuri libelli* kan derhalve niet langer sprake zijn

Gelet op hetgeen hiervoor werd uiteengezet, wordt vastgesteld dat de tenlastelegging bewezen is

De manier van aanrekenen door verweerder was het gevolg van een andere "interpretatie" van de betreffende nomenclatuurcodes

Eiser heeft evenwel terecht verwezen naar het openbare orde-karakter van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen. Hieruit volgt dat deze strikt dient te worden geïnterpreteerd en dat zorgverleners de nomenclatuur niet naar hun hand mogen zetten onder het mom van een teleologische interpretatie (R v St, 9 april 2004, arrest nr 130208) of een interpretatie naar billijkheid (Arbh. Antwerpen, 22 februari 2005, *Soc. Kron.*, 2006, 473)

Een zorgverlener is derhalve altijd strafbaar wanneer hij zich niet gedraagt of voegt naar de wettelijke en reglementaire bepalingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, en dit op basis van de formele wettelijke bepalingen van artikel 142 *juncto* artikel 73bis van de gecoördineerde ZIV-wet. Dat de Kamer van eerste aanleg met volle rechtsmacht kennis kan nemen van de inbreuken op de bepalingen van artikel 73bis en derhalve administratieve geldboetes kan opleggen, is expliciet bepaald in artikel 144 van de gecoördineerde ZIV-wet. Van enige schending van het strafrechtelijk legaliteitsbeginsel is *in casu* geen sprake

Nu de Kamer van eerste aanleg wel degelijk *met volle rechtsmacht* kennis neemt van de inbreuken op de bepalingen van artikel 73bis van de gecoördineerde ZIV-wet, en tegen de beslissingen van deze

Kamer zowel een (gewoon) beroep kan worden ingesteld bij de Kamer van beroep als een cassatieberoep bij de Raad van State, is er *in casu* geen sprake van enige schending van het gelijkheidsbeginsel ten opzichte van een rechtscollege van de rechterlijke macht. Op de uitnodiging om dienaangaande een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof dient derhalve niet te worden ingegaan.

Ten gronde wijst de Kamer van eerste aanleg erop dat het aanrekenen van nomenclatuurcodes dat manifest ingaat tegen de duidelijke en ondubbelzinnige bepalingen van de nomenclatuur, (*in casu* pseudonomenclatuurcode 669215-699226 dat enkel en alleen verbonden is met het nomenclatuurnummer 442971-442982) een effectieve sanctie rechtvaardigt.

Gelet op het beperkte budget van de ziekteverzekering is elke zorgverlener er immers zelf mee verantwoordelijk voor dat dit correct wordt aangewend. Misbruiken ten voordele van een bepaalde zorgverlener, ongeacht welke diens motieven zijn, dienen streng te worden bestraft.

De Kamer van eerste aanleg is derhalve van oordeel dat de gevorderde administratieve geldboete ten belope van € 250 onverkort dient te worden opgelegd.

Krachtens artikel 102 S Sw dient de administratieve geldboete verhoogd te worden met 45 decimes zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, als van toepassing op het ogenblik van de ten laste gelegde feiten. De opgelegde administratieve geldboete dient derhalve vermenigvuldigd met factor 5,5.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145.

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement.

Recht doende op tegenspraak

Verklaart de vordering ontvankelijk en (in de volgende mate) gegrond:
Veroordeelt verweerder tot terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, hetzij € 163 366,10.

Veroordeelt verweerder tot betaling van een administratieve geldboete van € 250 x 5,5, hetzij € 1.375

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 20 november 2014 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Sara SABLON, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin VOLCKE, griffier

Volgen de handtekeningen.
De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, en dokter Bernard DEBBAUT en dokter Hugo COPPENS, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Maurice TEURLINCKX en de heer Yves WUYTS, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisaties van verplegingsinstellingen.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, eerste lid).